

ното крило и на центра; ако това е било така, то не е за вѣрване, че руския генераленъ щабъ не е изпратилъ подкрѣпление на генерала Скобелова.

Като заключение на разказа, автора се старае да обясни несполукитѣ на Руситѣ съ слѣдующитѣ обяснения: отсъствие на единство въ командата, липсване подготовителна рекогносцировка на мѣстността, злѣ избра-ния обективъ на атаката откъмъ югъ, когато тази атака трѣбвало да бѣде отправена срѣщу сѣверния фронтъ, който не билъ тѣй силно защитенъ; неизправна артилерийска стрѣлба, започната отъ твърдѣ голѣми разстояния за силата на орждията; пристѣпи недостатъчно подготвени; лошо разпрѣдѣление на войскитѣ, нѣмане резерви; най-послѣ цѣлъ редъ погрешки, всичкитѣ една отъ друга по груби, които би произвели печално впечатление за руската армия, за нейнитѣ началници и генералния ѝ щабъ, ако бихме допуснали безъ разисквания критикитѣ на автора.

Много по-рационално би било да се признае, че руската армия биде спрѣна отъ упоритото и неочакваното съпротивление на турскитѣ войски, противъ които тя се удари и отъ енергичното умѣние на тѣхния началникъ, Османъ паша.